

פרשת בשלח

ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה... ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום (יח, ו-ז)

משה רבנו היה בדרגה גבוהה ומרוממת, שליתרו לא היה כלל יד ורגל בה, אולם למרות זאת הוא יוצא לקראתו ויורד אליו, "וישתחו וישק לו", כדי לעזור לו להתעלות ולהכניסו תחת כנפי השכינה.

מדוע זכה בכך יתרו?

בספר 'חוט המשולש' מבאר ענין זה ואומר, כי ידוע לכל, שהתקשרות לאדם צדיק מועילה מאד בעבודת ה', משום שבאמצעותה יכולים ללמוד ממעשיו ומדרכו.

ואכן, חז"ל הקדושים מדריכים אותנו ללכת בדרך זו ואומרים (ברכות ז ע"ב): "גדולה שימושה של תורה יותר מלמודה", שכן מצינו אצל אלישע, אשר נאמר עליו (מלכים ב' ג, יא): "אשר יצק מים על ידי אליהו", ולא "אשר למד מפי אליהו".

שימוש תלמידי חכמים מאפשר לו לאדם להתחבר לרבו באופן בלתי אמצעי, ללמוד בפועל ממעשיו ומהתנהגותו היומיומית, ובעזרתם ללמוד ולהחכים, יותר מאשר על ידי לימוד שנעשה מתוך ספרים.

דוגמא אחת מיני רבות ללימוד שנעשה על ידי שימוש היא מעשה שארע לאחד מתלמידיו של רבי ליב חסמן, המשגיח בישיבת 'חברון'.

אותו תלמיד ישב ולמד עם רבו, ותוך כדי הלמוד בקש ממנו ר' ליב: "אתה יכול להגיש לי כוס מים, בבקשה?" הבחור מיהר לקום ממקומו, כדי להביא את הכוס המבוקשת, ואז עצר אותו ר' ליב ואמר לו: "רגע, רגע, למה, בעצם, אתה הולך להביא לי כוס מים?"

"הרי זה שמוש תלמידי חכמים" - השיב מיד התלמיד. נענה המשגיח ואמר לו: "מדוע אינך חושב שמדובר בחסד ליהודי? וכי אלמלא הייתי תלמיד חכם, לא היית מביא לי...?!"

ענין גמילות חסד וחשיבותו הגדולה נכתב במקורות רבים, אולם כדי להפנים זאת באמת אין מה שישווה וידמה לראיה מוחשית של התנהגותו של האדם הגדול בפועל.

נקודה זו מופיעה גם בדברי הרמב"ם בהלכות מצורע (יד החזקה, טז), כשהוא מתאר את שיחת הלצים הרשעים, אשר עד מהרה מתגלגלת לדברי כפירה גמורים, וכה דבריו:

"תחלה מרבין בדברי הבאי... ומתוך כך באין לספר בגנות הצדיקים... ומתוך כך יהיה להן הרגל לדבר בבביאים ולתת דופי בדבריהם... ומתוך כך באין לדבר באלקים וכופרין בעקר... והרי הוא אומר: 'שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ', מי גרם להם לשית בשמים פיהם? לשונם שהלכה תחלה בארץ".

נמצא, שהלשון המתהלכת בארץ על אותם יראי ה' שחיים אתנו, הולכת ומתגלגלת וממשיכה לדבר רע גם על תלמידי החכמים ואחר כך על גדולי ישראל, כשמכאן קצרה הדרך לדבר על שוכני עפר. עד מהרה הרגל נעשה טבע, והאדם מעז לדבר גם על חכמי התלמוד ועל נביאי ישראל, עד שבא לדיוטא התחתונה, ופוער את פיו על הקב"ה בכבודו ובעצמו וכופר בו ר"ל. מסלול דומה קיים גם בכוון השני -

פרשת בשלח

אדם הרוצה לזכות להגיע לעבודת ה' אמיתית, צריך להתקשר לצדיקים ולדבוק בהם ובמעלותיהם, וכאשר לעילוי נשמת ר' משה בן ר' מנחם מנדל שניצר לעילוי נשמת ר' משה בן ר' מנחם מנדל שניצר תנצב"ה בכל עיני הגליון ניתן לפנות למיכאל 050-4147001 לרפואת ר' אברהם בן לאה בתושח"י לרפואת חיה שפרה בת הודיא הדסה בתושח"י לרפואת נפתלי שמעון בן חוה בתושח"י יראה את עבודתם הריהו עולה ומתעלה יותר ויותר, עד הגיעו לפסגות רוחניות גבוהות בעזרת ה'.

אולם לא רבים מנצלים את האפשרות הזו... אמת, המונים מקיפים את גדולי ישראל בכל שעה משעות היממה, אך המטרה של מרביתם הנה לקבל את ברכותיהם ולא ללמד ממעשיהם!

הרבי מבעלז התבטא על כך בשם רבי נפתלי מרופשיץ ואמר: אנשים רבים באים אלי למטרות שונות, זה למטרה כזו וזה למטרה אחרת. כולם, אמנם, באים אלי, אבל בעצם הם לא מתכונים אלי, אלא הם מתכונים לבעיה שלהם, כשאני בסך הכל הוא האיש שאמור לפתור להם את הבעיות. רק מתי מעט באים אלי ללמוד ולקבל ממני באמת...

בבואנו להבין את זכותו של יתרו, הבה ונתבונן במטרה שאותה הציב לעצמו בבואו אל משה חתנו, המבוארת בפסוק: "ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך". אני בא אליך לא כדי שתעזור לי או שתברך אותי, לא חסר לי דבר - ובכל אופן אני מבקש לדבוק בך וללמוד ממעשיך.

ומכיון שכך, הוא זוכה להתקרב למשה, לדבק בו - ובסופו של דבר גם לחסות תחת כנפי השכינה!

מקור: הרב שלמה לזונשטיין שליט"א